

נזיר כב

עניין: הפרת הבעל

רא"ש נדרים עז:

חכם שאמר בלשון בעל. בלשון הפרה לא אמר כלום דהפרה משמע מכאן ולהבא (ב) ובא טעם כמו ואת בריתי הפר

בית הלוי ח"א סי' מה

דתהא נטולה מן היהודים וגם קשה מהא דבנדרים דף ע"ז: דתניא חכם שאמר בלשון בעל ובעל שאמר בלשון חכם לא אמרו כלום דתניא זה הדבר חכם מתיר כו' שם וכתב הר"ן (ד"ה אמר ר' יוחנן) דלשון התרה משמעו למפרע ולשון הפרה משמעו מכאן ולהבא וכ"כ שם הרא"ש (ד"ה חכם) והביא ראיה מדכתיב את בריתי היפר. הרי דכתבו בפירושו של לשון הפרה משמעו רק מכאן ולהבא ומאי מספקא ליה דכיון דכתיב והפר לה מסתמא הוי מיגז גיזו. ובודאי דוחק גדול לומר דהגמרא נסתפקה בפירושו של לשון התרה בלה"ק היאך הוא. ועוד דא"כ הך ברייתא דמביא בנזיר

ר"ן נדרים עח. ד"ה אמר רבי יוחנן

(מתחיל בדף עז):

ו נדר אין כאן שזוהי ולפי זה משמע לי דלישנא דמיפר שייך מכאן ואילן ולישנא דמוטר דדבר שהיה מותר מעיקרו: נאמר כאן זה הדבר.

בראשית פרק יז

**בְּשֵׂרְכֶם לְבְרִית עִוְלָם: יד וְעָרַל
 זָכַר אֲשֶׁר לֹא-יִמּוֹל אֶת-בְּשֶׁר
 עֶרְלָתוֹ וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא
 מֵעַמִּיהָ אֶת-בְּרִיתִי הַפֶּר: ס**

אונקלוס

**יד וְעָרַל דְּכֹרָא דִּי לָא יִגְזַר
 ית בְּשַׁר עֶרְלָתִיהּ וְיִשְׁתַּיְצִי
 אֲנָשָׁא הַהִוא מֵעַמִּיהּ ית
 קִימִי אֲשַׁנִּי: טו וְאָמַר יי**

וע"כ ס"ל להני יש מפרשים דגם אם נאמר בעל מיעקר עקר לא הוי עקירת הנדר מעקרא כמו שלא נדרה כלל וכמו בהתרת חכם דמשמעותא של לשון הפרה הוי שיש כאן נדר ונתבטל רק מיבעיא ליה אי מיגז גיזו מכאן ולהבא ועד זמנו של הפרה הוי הנדר קיים או מיעקר עקר למפרע ותיכף כשנדרה וחל הנדר נתבטל. דומה להא דאיתא בנדרים דף ע"ה. דקאמר ר"א האומר לאשתו כל הנדרים שתדורי עד שאבא מכאן ועד מקום פלוני יהיו מופרים דמהני ומיבעיא לן שם לר"א מיחל חלין ובטלין או לא חלין כלל. ועד כאן לא מיבעיא ליה שם רק משום דההפרה הוי קודם הנדר אבל בכל הפרה פשיטא ליה דחלין רק מספקא ליה אי קיים עד שעת הפרה או נעקר למפרע והוי חלין ובטלין ודמי לשם. וקאמר דנ"מ לאשה שנדרה בנזיר ואמרה חברתה ואני דאי מיגז גיזו חל נדרה ואי מיעקר עקר לא חל הב'. דאע"ג דנדר הראשונה חל רגע אחד מכל מקום הא כשהיפר לה נתבטל למפרע תיכף ואם כן נמצא דאמירה של השניה ואני הוי לאחר שפקע הנדר מהראשונה ולא חל נדר הב' ולזה בא מ"ז ודחה הפשיטות דה"ז דומה ממש להא דרמב"ח דמיבעיא ליה אי בעיקרו מתפיס וא"כ גם אי מיעקר עקר מ"מ חל נדר של השניה ואסורה ומיושב קושית התוספות על הי"מ. וגם ניחא הא